

ನೇಸರು

ತಿಂಗಲೋಲೆ

₹ 5/-

PAGES 20

AUGUST 2022

Nesaru Tingalole

Vol. XL - 8

ವಿತ್ತರ ವಿತ್ತರದಲಿ ಮೆರುಗುತಿರಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಸೆರಗು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019. | Tel.: 2403 7065

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ಧರ್ಮ

ಧರ್ಮ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ 20ರ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಆಗಿ 'ಧರ್ಮ' ಎನ್ನುವ ಮಾತಿಗೆ ಕೆಟ್ಟರ್ಥ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮನು ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮಸಿ ಬಳಿಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ಎಡ ಪಂಥೀಯರು, ಎಡಬಿಡದೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ.

"ಧರ್ಮ" ಎಂದರೇನು? ಧಾರೆಯತೇ ಧರ್ಮ ಎಂದರೆ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಎಂದು ನಂಬಿರುತ್ತೇವೋ ಅದೇ ನೀತಿ-ಧರ್ಮ. ಮನು ನೀತಿಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ, ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತದೆ. ಮನು ನೀತಿಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು, ತನ್ನ ಗಂಡ ತನ್ನನ್ನು ತೊರೆದಾಗ, ಷಂಡನಾದಾಗ, ಇಲ್ಲದೇ ಸಾವಿಗೆ ಒಳಗಾದಾಗ ಮತ್ತೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಇದೇ ದಮಯಂತಿಯ ಕಥೆ. ಆದರೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಅರಿಯದಿರುವ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಂಡೂರಿದಾಗ ಇದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮೊಟಕು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಸಾರಸ್ಥರಾಗಿ, ಸಂತಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಸಂತಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕಸುವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗಂಡಸಿನಿಂದ ನಿಯೋಗ, ಪಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಧರ್ಮವಾಗಿತ್ತು. "ಬ್ರಾಹ್ಮಣ" ಯಾರು, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಓದಿದ್ದೇವೆ. ನಡವಳಿಕೆ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದ್ದವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಅವನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಾಗಿರಬಹುದು, ವಾಲ್ಮೀಕಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಕಾಳಿದಾಸ, ಕನಕದಾಸರಾಗಿರಬಹುದು. ಬಸವಣ್ಣನವರೇ ಹೊಲೆಯ ನಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗುವುದು, ಮೊದಲಿಗೆ ಅಧರ್ಮವಾಗಿತ್ತು. ಮೋಕ್ಷಸಾಧನ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನೇ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ "ಸನ್ಯಾಸ"ವೂ ಒಂದು ಧರ್ಮವಾಯಿತು.

"ಶತಪುತ್ರೋದ್ಭವ", "ಅಷ್ಟಪುತ್ರೋದ್ಭವ"ಗಳು ಈಗ ಮಾಯವಾಗಿ "ಏಕಪುತ್ರೋದ್ಭವ"ವಾಗಿದೆ. ಮಗನೇ ನಮ್ಮ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಎನ್ನುವುದನ್ನು, ಮಗಳೇ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆ. ಇದು ಮನು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಕಳೆದು, ಸಂವಿಧಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಂದಿದೆ. ಅದೇ ಧರ್ಮ.

ತನ್ನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ "ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಮಾತನಿತ್ತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ, ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಪಣವಾಗಿಟ್ಟು ಸೋತಾಗ, ಅವನು ಅಧರ್ಮಿಯಾದ. ಅವನನ್ನೇ ಧರ್ಮರಾಜ ಎಂದು ಕಥಾನಕ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿಕಥೆ ದಾಸಗಳೂ, ಪಂಡಿತರೂ, ಅಧರ್ಮಿಗಳು. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಶಪಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಲಂಚವನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಎಲ್ಲರೂ ಅಧರ್ಮಿಗಳು. ಅವರುಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ತಕ್ಕವರಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಇಂದು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಮೇರಿಕನ್ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೂ ಅಧರ್ಮಿಗಳು. ನಾವು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಧರ್ಮ. ಆದರೆ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡು ಹಾಕಿ ನೀಡದಿರುವುದು ಅಧರ್ಮ.

ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ನಾವು ಪಾವನೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಣಗಳನ್ನು ತೇಲಿ ಬಿಡುವುದು ಅಧರ್ಮ. ಅರಳಿಮರ, ತೆಂಗಿನಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದು ಅಧರ್ಮವಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಜನರನ್ನು ಮೂದಲಿಸುವುದೂ ಅಧರ್ಮ.

ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿಸೆದು. ಆ ಹೊಳೆಯ ಹರಿತವನ್ನೇ ತಡೆಯುವುದು ಅಧರ್ಮ. ಹೀಗೆ ಮೊದಲು ನಾವು ನಮ್ಮ 'ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ' ಏನು? ಎಂದರಿಯುವುದು ಮೊದಲ ಧರ್ಮ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ನೀತಿ, ಧರ್ಮಗಳೂ ತಾನಾಗಿ ನಮಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತವೆ.

ಡಾ. ಬಿ. ಆರ್. ಮಂಜುನಾಥ್

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:
ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್
ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ
ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್
ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ
ನೀಲಕಂಠ

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ
ಎಂ. ಎ. ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್

ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ
ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ
ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ
ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು
ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಲ್ಲ.

- ಸಂ.

The views expressed by
the contributors in this
journal are theirs and
not of the Association
and the Association is
not in anyway
responsible for the
same.

- Ed.

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ:

ನೇಸರು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್
393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ,
ಮಾಟುಂಗ

ಮುಂಬಯಿ - 400 019.

【24024647 / 24037065

Email:

Mysoreassociation.mumbai
@gmail.com

Website:

www.mysoreassociation.in

ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸ

ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಹಿಂದೂ ಪಂಚಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ 5ನೇ ಮಾಸವಾದ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸವನ್ನು ಹಿಂದೂಗಳ
ಪವಿತ್ರ ಮಾಸವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಹಬ್ಬಗಳ ಸರದಿ
ಶುರುವಾಯಿತೆಂದೇ ಲೆಕ್ಕ. ಶ್ರಾವಣಮಾಸದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಧನಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆ
ಹರಿಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರವಣ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಶ್ರಾವಣ ಪದ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರವಣ ಎಂದರೆ
ಆಲಿಸುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಬೇಕು. ಶ್ರಾವಣ
ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಪೂಜೆ, ವ್ರತಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ.
ಇನ್ನು ಶಿವನನ್ನೇ ಯಾಕೆ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ.
ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದರೆ, ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಸಮುದ್ರ
ಮಂಥನದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ದಾನವರು
ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷವನ್ನು,
ಸಮಸ್ತ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಾನ್ ಶಿವನು ಹಲಾಹಲಾ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾನೆ, ತಕ್ಷಣ
ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿ ಶಿವನ ಗಂಟಲನ್ನು ಒತ್ತಿಹಿಡಿದ ಕಾರಣ ವಿಷವು ಗಂಟಲಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ
ಕಾರಣದಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ನೀಲಕಂಠ, ವಿಷಕಂಠ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವ
ವಿಷ ಕುಡಿದದ್ದು ಈ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸಕ್ಕೆ
ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವವಿದೆ.

ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡೋದರಿಂದ ದೈವೀಕೃಪೆ ಪಡೆಯೋದರ ಜೊತೆಗೆ
ಅರೋಗ್ಯವೂ ಸದೃಢವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ಮಾಂಸಾಹಾರ
ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ
ಉಪವಾಸ ಮಾಡೋದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಜೀರ್ಣಕ್ರಿಯೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತದೆ. ಉಪವಾಸ
ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಪಚನಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು
ಅರೋಗ್ಯವಂತ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು.

ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹರ್ಷ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರ
ನವವಧುವಿನಂತೆ ಹಸುರಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಎನ್ನುವುದನ್ನ ದ.ರಾ.ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಈ ಕವಿತೆ
ಸಾರುತ್ತದೆ.

“ಶ್ರಾವಣ ಬಂತು ಕಾಡಿಗೆ | ಬಂತು ನಾಡಿಗೆ

ಬಂತು ಬೀಡಿಗೆ | ಶ್ರಾವಣ ಬಂತು”

ಮಳೆಯು ಕಡಲನ್ನು ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ, ಮೊದಲು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಕಾಡನ್ನು,
ಅದರ ನಂತರವೇ ವಿಶಾಲವಾದ ನಾಡನ್ನು ಹಾಗೂ ಬೀಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ
ಕಲ್ಪನಾವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಲೆಬಾಗಲೇಬೇಕು. ಶ್ರಾವಣ ಪ್ರಿಯರಾದ ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ತಮ್ಮ
ಅನೇಕ ಕವಿತೆಗಳ ಮುಖೇನ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೊಗಸನ್ನು, ಶ್ರಾವಣದ ವೈಭವವನ್ನು
ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವ ಮೂಲಕ ಓದುಗರಿಗೆ ಹೊಸ ಲೋಕವೊಂದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಹಸಿ
ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕಾಣಿಸಿರುವ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸ ಜಡಕ್ಕೆ ಚೇತವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಮಾಸ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ
ಕಣಕಣದಲ್ಲೂ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಶ್ರಾವಣ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಪುಳಕಗೊಳಿಸಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉಲ್ಲಾಸ,
ಹುರುಪನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ.

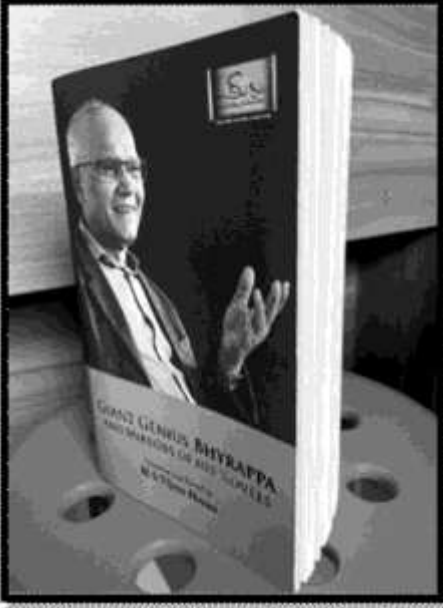
ದೈತ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಎಸ್. ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪ

✎ ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್

(ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ: Giant Genius Bhyrappa and Mirrors of his novels (English),
Compiled and Edited by M.S. Vijaya Haran)

ಡಾ. ಭೈರಪ್ಪನವರ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದ ಅಪರೂಪದ ಕೃತಿ ಇದು. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಅನುವಾದವಾಗುವುದು ಹೊಸದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭೈರಪ್ಪನವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದವಾದಷ್ಟು ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕರದ್ದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬೃಹತ್ ಪುಸ್ತಕ ಈ ರೀತಿ ಅನುವಾದಗಳ, ಅದರ ಲೇಖಕರ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಭೈರಪ್ಪನವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ರೂಪಾಂತರ (ನಾಟ್ಯ, ನಾಟಕ ಇತ್ಯಾದಿ) ಇವುಗಳ ವಿವರಗಳ ಒಂದು ಸಂಕಲನ. ಈ ರೀತಿಯ ಪುಸ್ತಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲನೆಯದೋ ಏನೋ. ತುಂಬಾ ಅಪರೂಪದ್ದಂತೂ ಹೌದೇ ಹೌದು.

ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಭೈರಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ೨೪ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಐದು (ಭೀಮಕಾಯ, ಮತದಾನ, ದೂರ ಸರಿದರು, ಜಲಪಾತ) ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಅನುವಾದವಾದ ಕಾದಂಬರಿ ವಂಶವೃಕ್ಷ. ಐವತ್ತೊಂದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ೧೯೭೧ರಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂಬಯಿಯವರೇ ಆದ ಶ್ರೀ ವಾಸು ಪುತ್ರನ್ ಇದನ್ನು ಹಿಂದಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಇದೇ ಪುಸ್ತಕ ಶ್ರೀ ನಾಗಭೂಷಣಮ್ ಇವರಿಂದ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೂ ಅನುವಾದವಾಯಿತು. ಆಗಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಈ ಅನುವಾದದ ಸ್ಪೋತ ೨೦೨೦ರಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪುಣೆಯ ಕನ್ನಡತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಮಾ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ಮರಾಠಿ ಅನುವಾದವರೆಗೆ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆದೇ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಲಯಾಳಮ್, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಹಿಂದಿ, ಮರಾಠಿ, ಒರಿಯಾ, ಬಂಗಾಳಿ, ಪಂಜಾಬಿ, ಗುಜರಾತಿ, ಅಸ್ಸಾಮಿ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಈ ಭಾಷೆಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಉರ್ದು, ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೂ ಅನುವಾದಗಳಾಗಿವೆ. ಸಂಕೇತಿ, ಹವ್ಯಕ, ಕೊಂಕಣಿ ನುಡಿಗಳಿಗೂ ಆಗಿವೆ. ೨೦೧೯ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ SCO

(Shanghai Cooperation Organisation) ನಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಮೋದಿಯವರ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳ ಹತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಶಿಯನ್ ಮತ್ತು ಚೀನೀ ಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾದದ್ದು ಭೈರಪ್ಪನವರ "ಪರ್ವ". ಈ ಅನುವಾದಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ೨೦೨೦ರಲ್ಲಿ ರಶಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ SCO ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೋದಿಯವರು ರಶಿಯಾ ಮತ್ತು ಚೀನಾದ ಧುರೀಣರಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು.

ಈ ರೀತಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಅನುವಾದಕರ ಪ್ರೇರಣೆ ಏನು? ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಆಗಿದ್ದು, ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನಾಡಿ ಅಥವಾ ತಿಳಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಪರಭಾಷಿಕರು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದವರು, ಕನ್ನಡ ಕಲಿತು, ಓದಿ, ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ

ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದವರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಡಾ. ಭೈರಪ್ಪನವರ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ (ಉದಾ. ವಾಸು ಪುತ್ರನ್) ಭಾಷಾಂತರ ನಡೆದಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ , National Book Trust ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹೇಳಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಕೆಲವು. ಅನುವಾದವಾದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಸ್ವತಃ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳೂ ಇವೆ.

ಅನುವಾದಕರ ಶ್ರಮ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲ. ವಾಸು ಪುತ್ರನ್ ಮಾಡಿದ “ನಾಯಿ ನೆರಳು” ಹಿಂದಿ ಅನುವಾದದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಕರ ಹೆಸರೇ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನದ ನಂತರ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ, ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. “ವಂಶವೃಕ್ಷ”ವನ್ನು ಉರ್ದು ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ ಪ್ರೊ. ಸೈಯ್ಯದ್ ಶಹಾಬುದ್ದೀನರ ಕಥೆ ಇನ್ನೂ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ. ತಮ್ಮದೇ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಮುದ್ರಿಸಿ, ಮುದ್ರಣದ ಕಳಪೆ ಗುಣಮಟ್ಟದಿಂದ ಬೇಸರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಉರ್ದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇಲಾಖೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ (ಆಗ ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದವರು ಯು. ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ) , ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಉರ್ದು ಅಕಾಡೆಮಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಏನೂ ಧನಸಹಾಯ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಭಲ ಬಿಡದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಂತೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯೊಂದಿಗೆ ಲಕ್ನೋಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ ಸರ್ಕಾರದ ಫಕ್ರುದ್ದೀನ್ ಆಲಿ ಅಹಮದ್ ಸ್ಮಾರಕ ಕಮಿಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ. ರಾಮಲಾಲರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಭೈರಪ್ಪನವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ರಾಮಲಾಲರು, ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ೨೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಉರ್ದು ಪುಸ್ತಕವೊಂದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ ಸರ್ಕಾರ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕೊನೆಗೂ ಭೈರಪ್ಪನವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಹಾ.ಮಾ.ನಾಯಕರಿಂದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯಿಂದ ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಪತ್ರ ಬಂದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಪುಸ್ತಕದ ಮೂರು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಸೂಚನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಪುಸ್ತಕ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ !! ಆದರೆ ಡಾ.ಶಹಾಬುದ್ದೀನರಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿವಿಧ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಜನಮನ್ನಣೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಮುಂದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಉರ್ದು ಅಕಾಡೆಮಿಯಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೂ ಪಾತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಅನುವಾದಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರಕಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅನುವಾದಗಳಿಂದ ಭೈರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮನ್ನಣೆ ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮರಾಠಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಪಾರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಘಲರ ಕಾಲದ ಮತಾಂಧತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಅವರ “ಆವರಣ”ದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅನುವಾದದಿಂದ ಅವರ ಓದುಗ ವರ್ಗ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಶೇಷ ಇದು ಬರಿಯ ಅನುವಾದಕರ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಭೈರಪ್ಪನವರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಆಕರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೃತ್ಯ , ನಾಟಕ, ರೇಡಿಯೋ ನಾಟಕ, ಚಲನಚಿತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಧ ವಿಧ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿಪುಲ ಮಾಹಿತಿಯಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಸಂಪಾದಕಿ ಡಾ. ವಿಜಯಾ ಹರನ್. ಅನುವಾದಕರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಲೇಖನ ಓದಿದರೆ ಅವರು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಕೊರತೆಯೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ ಲೇಖನಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ಇನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಡಾ. ಹರನ್ ಅವರ ಲೇಖನವೂ ಕೂಡಾ ಕನ್ನಡ ಲೇಖನವೋ ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ! ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಹಿಂದಿನ ಶ್ರಮ ಖಂಡಿತ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹುದಾಗಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿರುವಂತೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ, ಒಂದು ಆಕರ ಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮೌಲ್ಯ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಭರತ ಭೂಮಿ

- ನೇಸರು

ನಾವು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಮೃತ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಜರುಗಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಭರತಭೂಮಿ ಎಂದರೇನು? ಇಲ್ಲಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳೇನು? ಎಂದು ಅರಿಯಲು ಮುಂದಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೇ ತಿಳಿಯದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಹೇಳುವುದಂತು?

ಭರತ ಭೂಮಿ ಎಂದ ಕೂಡಲೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪುರಾಣದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ತುಂಬಲು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಭರತ ಎನ್ನುವ ದೊರೆ ಇದ್ದು. ಆದುದರಿಂದ ಭರತಭೂಮಿ ಎಂದಾಯ್ತು, ಎಂದು ನಮಗೆ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭರತ ಶಕುಂತಲೆಯ ಮಗ ಎಂದೂ ತಪ್ಪು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ನಿಂತಿರುವುದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ಭೂಮಿ ಎಂತಹುದು ಎಂದು ಅರಿತರೆ ಭರತ ಭೂಮಿ ಎಂದರೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ತಕ್ಕವರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ನಾವು ಜಂಬೂದ್ವೀಪೇ
ಭರತ ಖಂಡೇ
ಭರತ ವರ್ಷೇ

ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ಈ "ಜಂಬೂದ್ವೀಪೇ" ಎಂದರೆ ನಾವು ನಿಂತಿರುವ ಈಗಿನ 'ಏಷಿಯಾ' ಎನ್ನುವ ಭೂಮಿ. ಇದು ನೇರಲೆ ಹಣ್ಣಿನ ಆಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. "ಭರತಖಂಡೇ" ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ (ಖಂಡ) ಭರತಖಂಡ. ಇದು ಬೆಟ್ಟಗಳ, ಕಡಲುಗಳ ನಡುವೆ ನಿಂತಿರುವ ನಾಡು.

ನೀವು ಈ ಏಷಿಯಾ ಖಂಡವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ, ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಬರಗಾಡು, ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೀರಿನ ನೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಮಾಲಯದ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ ನಾಡು, ನದಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಸಿಂಧೂ ನದಿಯಿಂದ ಶರಾವತಿ ನದಿಯ ನಡುವೆ, ನದಿಗಳು ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿವೆ. ವಿಂಧ್ಯದ ಕೆಳಗೂ, ಹೊಳೆಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಈ 'ಜಲಭರಿತ' ಖಂಡ, "ಭರತಖಂಡ" ಎಂದರೆ 'ತುಂಬಿದ' ನಾಡು, 'ಭರತ' ಎಂದರೆ 'ತುಂಬಿದ' ಎಂದರ್ಥ. ಇನ್ನು ಉಳಿದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟು ಕಥೆ.

ಹೀಗೆ ನೀರು ತುಂಬಿರುವ ನಾಡನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾ ಮಂದಿ ಬರಗಾಡುಗಳಿಂದ ಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ನೀರು ಇದ್ದೆಡೆ, ಗಿಡಮರಗಳು, ಹಣ್ಣು-ಹಂಪಲುಗಳು, ಜೀವ-ಜಂತುಗಳು ನಲಿದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆಗ ಮಂದಿಗೆ, ಉಸಿರಾಡುವುದು ಹಗುರ. ಇಂತು ಈಗಿನ ಇರಾನ್ ನಿಂದ ತುರ್ಕಿಸ್ತಾನ ಕಜಕ್ ಸ್ತಾನ, ರಷಿಯಾಗಳಿಂದ ಮಂದಿ ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ, ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೋ, ದೋಣಿಗಳ ಮೇಲೋ, ಬಂದು ತುಂಬಿಕೊಂಡರು. ಎತ್ತರವಾಗಿರುವ ಹಿಮಾಚಲವನ್ನೂ ದಾಟಿ, ಚೀನಾ-ಟಿಬೆಟ್ ಮರಳುಗಾಡಿನಿಂದಲೂ ಮಂದಿ ಬಂದರು.

ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲಿಂದ ಇದ್ದ ಕಾಡು ಜನರು ಹಿಂದೆ, ಹಿಂದೆ ಸರಿದು, ಈಗಿನ ಛತ್ತೀಸ್ ಗಡ, ಜಾರ್ ಖಂಡ್, ಒರಿಸ್ಸಾ, ಬಂಗಾಳದ ಕಾಡುಗಳ ನಡುವೆ ನೆಲೆಸಿದರು. ಈ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದಾಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಳಲಿದರು. ಪುಸ್ತಕಗಳ 'ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ' ಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಕವಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಒಂದೊಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆಯೂ ಈ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕಣ್ಣೀರು ಎಂದು ಅರಿಯಬೇಕು.

ಪ್ರಕೃತಿ ಎಂತಹವರವನ್ನು ಭರತಭೂಮಿಗೆ ಇತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಪೂರ್ವದಿಂದ ಹಿಂದೂ ಸಾಗರದ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿದ ಗಾಳಿಯನ್ನು, ಆಫ್ರಿಕಾಖಂಡ ತಡೆದು, ಭರತ ಭೂಮಿಯತ್ತ ಸಾಗಿಸಿ, ಮಳೆ ಸುರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ ಮಳೆಗಾಳಿಯನ್ನು ಹಿಮಾಲಯದ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಹಿಂದುರಿಗಿಸಿ, ಇನ್ನುಳಿದ ನೆಲೆಗಳಿಗೂ ನೀರು ತುಂಬಿಸುವುದು ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಇತ್ತ ವರ ಎಂದೆಂದೂ ನೀರು "ತುಂಬಿರುವ" ನಾಡು.

ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಮಂದಿ ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ಬಂದು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಡೆದಾಗ ಇರುವ ನೀರು ಸಾಲದಂತೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಭೂಖಂಡದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ 7 ರ 1 ಭಾಗ ಅಂದರೆ 1,35,00,00,000 ಕೋಟಿ ಈ ಚಿಕ್ಕ ನೆಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ದಿನಕ್ಕೆ ೨೫ ಲೀಟರ್ ನೀರು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದು ಸಾಲದಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಮಂದಿ ಈ ನೀರು "ಭರಿತ" ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀರು "ಕೊರತೆ" ಭೂಮಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಿಕ್ಕ ಜೀವ-ಜಂತುಗಳು ಕಾಡುಗಳು ಆಗಲೇ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಈಗ ಆನೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಸಿಂಹಗಳು, ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಘೇಂಡಾಮೃಗಗಳು ಅಸ್ಸಾಮಿನಲ್ಲಿ ಆರ್ಯಾವರ್ತವೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಗಂಗಾ ನದಿಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೃಗಗಳೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕಡೆಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ಆಕಳುಗಳೂ, ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆದರೆ ನಮ್ಮ ನಾಡ ಭಾವುಟದಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬರಿಯ ಕೆಸರಿನ ಕೆಂಪೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಕಾಲ

ಜ ಉಮಾ ರಾವ್

ಈ ರೀತಿ ಅತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಪ್ಪ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಬೇಸರದ ಕೇಂದ್ರವಾದ, ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಗೆಪಾಟಲಿನ ವಸ್ತುವಾದ, ಬೇಕೆಂದೇ ಬಂದು, ಕೀರಲು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ "ರೀ, ಒಂದು ಬಬಲ್ ಗಮ್ ಕೊಡ್ರೀ?" ಎಂದು ಕಿರುಚಿದಾಗ ಅವನು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಪೆನ್ಸಿಲ್‌ನನ್ನೂ ರಬ್ಬರನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡಿದಾಗ, ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕು "ಹೋಗೋ, ಇಲ್ಲೇನು ಬಂದು ತಮಾಷೆ ನೋಡ್ತೀರಾ" ಎಂದು ಶೆಟ್ಟಿ ಗದರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು ಮಕ್ಕಳು. ತನ್ನ ಮಿದುಳು ಮೇಲೆ ಸತತವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಗಿರಾಕಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಪ್ರಹಾರವನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರದೆ, ಸುಲಭವಾಗಿ ತೂಕ-ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಪ್ಪ.

ಶೆಟ್ಟಿ ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಸಹನೆಯಿಂದಲೇ ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ. ತಾನು ಅವನೊಡನೆ ನಿಂತು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ, "ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಥಾ ಹಳ್ಳಿ ಮುಕ್ಕುಗಳು ಬರುತ್ತೆ ಕೊಂಪೆಗಳಿಂದಾ.... ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹದಿನೈದು ದಿನದಲ್ಲೇ ಸರೀಗೆ ತಯಾರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೆ. ಇನ್ನು ಇವನನ್ನು ತರಪೇತು ಮಾಡುವುದೇನು ಮಹಾ, ಇವತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಾಳೆ ಸರಿ ಹೋಗ್ತಾನೆ" ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮುಂದುವರಿದ. ಆದರೆ ದಿನಗಳು ತಿಂಗಳುಗಳಾದರೂ ರಾಜಪ್ಪ ಹಾಗೇ ಉಳಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅನುಭವವಿದ್ದೂ ಶೆಟ್ಟಿ ಇವನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ. ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ, ಗಂಜಿ ಕುಡಿದೇ ಕಾಲ ಕಳೆದ ರಾಜಪ್ಪ. ಹತಾಶನಾಗಿ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ, "ಏನಾದರೂ ಸರಿ, ಒಂದು ಕೆಲಾಂತ ಸಿಕ್ರೆ ಸಾಕು" ಎಂದು ಒದ್ದಾಡಿದ.

ಇವನ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದ ತಿಳಿಹಸಿರು "ಗಾಜಿನ ಬಂಗಲೆ"ಯಲ್ಲಿ ಮಾಲಿಯೊಬ್ಬ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಒಂದು ದಿನ ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಈ ಬಂಗಲೆ ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಿತ. ಮನೆಯ ತುಂಬಾ ಗಾಜಿನ ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳೇ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದ್ದುವು. ಅದಕ್ಕೇ ಜನರು ಅದನ್ನು "ಗಾಜಿನ ಬಂಗಲೆ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ಮನೆ, ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಳಿಯ ಕಾರು, ವಿಶಾಲವಾದ ಹೂದೋಟಿ ಅದರ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾದ ಗುಲಾಬಿ ಗಿಡಗಳು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಗಸ್ತು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ತೋಳನಂಥಾ ನಾಯಿಗಳು, ರಾಜಪ್ಪ ಹೆದರುತ್ತಾ ಆ ಬಂಗಲೆಯತ್ತ ಹೋಗಿ ದೊಡ್ಡ ಲೋಹದ ಗೇಟಿನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ಒಂದು ಸಲ ಸುತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ, ಗೇಟಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಾಯಿಯ ಚಿತ್ರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಎಲುಬಿನ ತಲೆಯ ಚಿತ್ರ, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಆಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬರೆದಿತ್ತು. ಎರಡು ಕ್ಷಣ ಅದರತ್ತ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, ಗೇಟನ್ನು ಕಟಕಟಾಯಿಸಿದ ರಾಜಪ್ಪ, "ಭೌ" ಎಂದು ಹಾರಿ ಬಂದ ನಾಯಿಗಳ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಒಂದು ಮಾರು ಹಿಂದೆ ಹಾರಿದ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬೆತ್ತದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಪೇಪರೋದುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯೊಡೆಯ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದ್ದು ಬಂದು, ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಳಗಡೆ ಅಟ್ಟಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರು.

ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ, ಬೋಳು ತಲೆಯ, ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ, ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಬಿಳಿಯ ಕಚ್ಚಿ ಪಂಚೆ, ಬಿಳಿ ಸಿಲ್ಕಿನ ಶರಟು, ಬಂಗಾರದ ಕೈಗಡಿಯಾರ, ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಂಗಾರದ ಚೈನು, ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ಪದಕ. ಕನ್ನಕಡದ ಹಿಂದೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು.

ಜನರ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು, "ಆ ಗಾಜಿನ ಬಂಗಲೆ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯೋರು ಮುಂಚೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಾರೆ, ಕೈಕೆಳಗಿನೋರೆಲ್ಲಾ ನಡಗೋರಂತೆ. ಉಲಿ ಅಂತ ಮನುಷ್ಯರು. ಇಂತಾವ್ದೇ ಇನ್ನೂ ಐದಾರು ಬಂಗೆ ಐತಂತೆ. ಬೆಂಗೂರಲ್ಲಿ ರಿಟೈರ್ ಆದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದೌದೆ. ಒಬ್ಬೇ ಮಗ ಅಂತೆ. ಅವು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರಂತೆ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಯಾರನ್ನೋ ಮದುವೇನೂ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ. ಇಲ್ಲರೋದು ಗಂಡ-ಎಂಟ್ರಿ ಇಬ್ಬೇ".

ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಸಲಾಮು ಹೊಡೆದ ರಾಜಪ್ಪ. ವಿನಮ್ರವಾಗಿ ತಾನು ಬಂದ ಕಾರಣ ಹೇಳಿದ, ಆತ ರಾಜಪ್ಪನ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಶಾದವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರು. "ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆರಮನೆಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ರೆ, ವಿಶ್ವಾಸದ ಮನುಷ್ಯನೇ ಇರಬೇಕು. ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ, ಒಳ್ಳೆಯದೇ, ತಾವೂ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆಗೆ ಇರೋದಿಬ್ಬರು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೆ ನಂಬೋ ಅಂಥಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸಿಗೋದೇ ಕಷ್ಟ. ನೋಡೋಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾಗಿದಾನೆ...."

"ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾ" ... ಕಂಚಿನ ಕಂಠದಲ್ಲೆ ಆಜ್ಞೆ ಇತ್ತರು ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನದಿಂದ, ಪಂಚೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಮಾಲಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದ ರಾಜಪ್ಪ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಪೈಪಿನಿಂದ ನೀರು ಹಾಯಿಸುವುದು, ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವುದು, ಪಾತಿ ಮಾಡುವುದು ಔಷಧಿ ಮಷೀನಿನಿಂದ ಚಿಮುಕಿಸುವುದು ಲನ್ ಮೋಆರ್ ನಿಂದ ಹುಲ್ಲು ಕತ್ತರಿಸುವುದು - ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ರಾಜಪ್ಪ ಹೊಂಟುಟ್ಟಿದ್ದ.

ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾಗಿ, ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ತನಗೆ ಸರಿಯಾದದ್ದೆಂದು ಅವನಿಗನ್ನಿಸಿತು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸಿದ ರಾಜಪ್ಪ. ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೈಗೆ ನುಗ್ಗಾದರೂ, ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅಭ್ಯಾಸವಾದ ಮೇಲೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಆದರೆ ದಿನಗಳೆಂತೆ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟವೆನಿಸತೊಡಗಿತು. ಹಾರೆ, ಪಿಕಾಸಿ, ಸೀದಾ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾಗ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ನೀರು ಹಾಕಬೇಕು. ಹಾಕಬಾರದು, ಔಷಧಿ ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ ಹಾಕಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಕಲಸುಮೇಲೋಗರವಾಯಿತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅರ್ಧವೂ ಮುಗಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಶುಭ್ರವಾಗಿ, ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದವು. ಎಷ್ಟೋ ಗುಲಾಬಿ ಗಿಡಗಳು ಸತ್ತೇಹೋದವು. ತೋಟದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಕ್ಕರೆಯಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಯಿತು.

"ಸೋಮಾರಿ ಮುಂಡೇವು. ಎಲ್ಲಿ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮೈ ಬಗ್ಗುತ್ತೆ, ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಬೀಡಿ ಸೇದೊಂಡು, ಹರಟೆ ಕೊಚ್ಚೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆದು ಅಭ್ಯಾಸ, ಏನೋ ಮುದುಕ, ಪಾಪ ಅವನಿಗೂ ಒಂದು ಉಪಕಾರಾಂತ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟೆ, ತೋಟದ ಸ್ಥಿತಿ ನೊಡು ಆಗಿರೋದು - ಇವನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ ಅನ್ನ ಹಾಕ್ತೀನಿ ಅಂದೊಂಡೆನ್ನೋ...." ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೈದುಕೊಂಡು, ರಾಜಪ್ಪನನ್ನು ಓಡಿಸಿದರು ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದ ರಾಜಪ್ಪ. ಹೀಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಹೋದರೆ ತನ್ನ ಗತಿ ಏನು? ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರ ತನ್ನ ಗೋಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಪರದಾಡಿದ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದವು.

"ಒಂದು ಡಬ್ಬದಂಗಡಿ ಆಕ್ಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊಂಬ್ಯಾಡದಾ? ಆದಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಆತು".

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂಡವಾಳವೆಲ್ಲೆತ್ತು?

"ಇಷ್ಟೊಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಗೋತಾರೆ, ಹೋಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುಯ್ಯ".

ಆದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅವನಿಗೊಂದು ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿ ಕಾದಿತ್ತು, ಯಾವುದೋ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಜಾಹೀರಾತೊಂದು ದಿನಾ ಇವನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯವನ ಕಣ್ಣೆಳೆದು, ಆ ಸುದ್ದಿ ಇವನಿಗೂ ತಲುಪಿತು.

ಸಿನಿಮಾ ನಟನೊಬ್ಬ ಊರಿನಾಚೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆಯೊಂದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರು - ಅಡಿಗೈವರು, ಮಾಲಿಕರು, ಡ್ರೈವರುಗಳು, ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ನಿಲ್ಲಲು ಕಾವಲುಗಾರರು.

ಕಡು ಬಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದು, ಸ್ಕೂಲಿನ ಮುಖ ಕೂಡ ಕಾಣದೆ, ಈಗ ಸಿನಿಮಾ ಮೂಲಕ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಆ ನಟನ ಕನಸೆಂದರೆ ತಾನು "ರಾಜ"ನಂತೆ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿತ, ಊರಿನ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡಿದ, 4-5 ಕಾರುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ

ಅನಾಥಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ದಾನ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಪೇಪರನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೂರು ಮದುವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ತಾನು ವಾಸ ಮಾಡಲು ಊರಿನಾಚೆ, ವಿಶಾಲವಾದ ತೋಟದಿಂದ ಸುತ್ತವರಿದ ಗೋಪುರಗಳುಳ್ಳ, ಎರಡು ಮಹಡಿಯ ಸುಂದರ ಅಮೃತ ಶಿಲೆಯ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಆದರೆ ಮನೆಗೆ ಶೋಭೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೂ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನ ಸ್ಥಿರವಾದ ನಂಬಿಕೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ನೋಡಿದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ, ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ನಟಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಸಿರಿವಂತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡು ಕಾಲಿಗೊಂಡು ಕೆಲಸಗಾರರು ಓಡಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂದವರಿಗೇಲಾ, ಸಲಾವು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಂಗಲೆ ತಯಾರಾದ ತಕ್ಷಣ, ಈ ಜಾಹೀರಾತು ಹಾಕಿಸಿಟ್ಟ ನಟ.

ಈ ಜಾಹೀರಾತಿನ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಹಿಗ್ಗಿಹೋದ ರಾಜಪ್ಪ. ಅವರು ಕರೆದಿದ್ದ ದಿನ ಎರಡು ಮೈಲಿ ನಡೆದು, ಊರಾಚೆಯಿದ್ದ ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದರು. ಮೊದಲು ಹಣೆಯ ತುಂಬಾ ವಿಭೂತಿ ಬಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುಮಾಸ್ತನೊಬ್ಬ ಇವರೆಲ್ಲರ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ, ಕೊನೆಗೆ ರಾಜಪ್ಪನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಆರೇಳು ಜನರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಗಾಗಿ ನಟನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಾರ್ ಹಚ್ಚಿ, ಸಿಂಹಾಸನದಂಥ ಕೆಂಪು ಮೆತ್ತೆಯ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಟ, ಮೊದಲು ರಾಜಪ್ಪನನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೂ ನೋಡಿ, ಕುಲಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಅವನ ವಯಸ್ಸು ನೋಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಮಾಧಾನವಾದರೂ, ಅವನು ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲುಗಾರನಾಗಿದ್ದನೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ತಕ್ಷಣ, ಅವನ ಮುಖ ಅರಳಿತು.

"ಹಾಂ, ಈಗ ಕಾಲ ಬಂದಿರೋದೇ ಹೀಗೆ, ರಾಜರೆಲ್ಲಾ ಪದವಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕಾಲುಕಿತ್ತರು. ಈಗ ನನ್ನಂಥವರೇ ರಾಜರು, ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ನನ್ನಂಥವರೇ ಗತಿ" ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಲಕ್ಷಣ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ, ರಾಜಪ್ಪನನ್ನು ಮಾರನೆಯ ದಿನದಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಹೇಳಿದ ನಟ.

ಹೊರಗಡೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಕಾರಖಾನ ಇವನಿಗೆ ಎರಡು ಜೊತೆ ದಿರಿಸು ಕೊಟ್ಟು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ, "ದಿನಾ ಸರಿಯಾದ ಟೈಮಿಗೆ, ನೀಟಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಮಿನಿಟೂ ಹರಟೆ, ನಿದ್ರೆಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ್ರೆ ಕೆಲಸ ಹೋಯ್ತಂತಾನೇ. ದಿನಾ ಎಲ್ಲಾ ನಿಂತು, ಯಾರೂ ಬಂದ್ರೂ ಗತ್ತಾಗಿ ಸಲಾಮು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅರ್ಧದಿನ ಪಾಳಿ". ರಾಜಪ್ಪನ ಸಂತೋಷ ಹೇಳತೀರದು. ಕೊನೆಗೂ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ರಾಜಪ್ಪ ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು, ಪೇಟ ಧರಿಸಿ, ಆ ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೇ ಹಾಜರಾದ. ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದನೆಯ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬರು ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಕಾರುಗಳಿಗೆ ಸೆಟೆದು ಸಲಾಮು ಮಾಡಿದ.

ಆದರೆ ಮೊದಲು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ನಿಂತು ದಿನಗಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಈಗ ಅಭ್ಯಾಸ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ, ಅವನ ಕಾಲುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೋಲತೊಡಗಿದವು. ಬಿಡುವಿಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯತೊಡಗಿದವು. ಹಾಗಾಗಿ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾಗಿ, ಕಿವಿಯಾಗಿ ರಾಜಪ್ಪ ಯಾವ ಕಾರಿನ, ಕಾಲಿನ ಸಪ್ಪಳವೂ ಹತ್ತಿರವಿಲ್ಲದಾಗ ಕೂತು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ವಿರಾಮ ಪಡೆಯತೊಡಗಿದ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು.

ಇವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಟನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪಾರ್ಟಿ, ಅಂದು ಅವನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ. ಎಷ್ಟನೆಯದೆಂದು ನಟನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮನೆ ಝಗುಝಗಿಸುವ ಸಾವಿರಾರು ದೀಪಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ ಬೆಳಗಿತು. ರಾಜಪ್ಪನಿಗೆ ಉತ್ಸವದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಂಕೃತವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅರಮನೆಯ ನೆನಪು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು. ಎಲ್ಲಾ ನೌಕರರೂ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಬಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊರಗಡೆ ಲಾನ್ ಪಾರ್ಟಿಗಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಮಿಣುಕು ದೀಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು. ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ದೊಡ್ಡ ಮೇಜೋಂದರ ಮೇಲೆ ಹೃದಯದಾಕಾರದ ಕೇಕೊಂದು ಕಾದಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯಾದಂತೆ ಕಾರುಗಳು ಸಾಲಸಾಲಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದವು. ನಟ ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಕೇಕಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಊದಿ ಆರಿಸಿ,

ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ, ಜನರ ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕುವ ಚಪ್ಪಾಳೆಯೊಡನೆ ಹಾಡು, ಕುಣಿತ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಕಿವಿ ಒಡೆಯುವಂಥ ಸಂಗೀತ ಪಕಪಕನೆ ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಡೊಳ್ಳು ಹೊಟ್ಟೆ ಗಂಡಸರು, ಅವರ ಜೊತೆ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರದ ಅರೆಬೆತ್ತಲೆಯ ವೇಷತೊಟ್ಟು ಚಕಮಕಿ ಹೊಳೆಯುವ ಹೆಂಗಸರು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಡೆಬಿಡದೆ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ನೌಕರರು. ಈ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬೆರಗುಗಣ್ಣಿನಿಂದ, ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯದಿಂದ ದೂರ ನಿಂತು ನೋಡಿದ ರಾಜಪ್ಪ. ಇತರ ನೌಕರರು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ವಿಸ್ತೃ ಬಾಟಲ್ ಗಳನ್ನು ಜನರು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಹೊರಗಡೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೇಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನೆಗ್ಗಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷುಕರನ್ನು ದೂರ ಓಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ರಾಜಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು.

ರಾತ್ರಿ ಸರಿದಂತೆ ಇಬ್ಬರು ನಟರಲ್ಲಿ ಚಕಮಕಿ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಬೋಳು ತಲೆಯ, ಉದ್ದ ಮೂಗಿನ ರಾಜಪ್ಪನಿಗೆ ಪರಿಚಿತನಂತೆ ಕಂಡ. ಆದರೆ ನೆನಪಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಹೇಳಿದ "ಅದೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲೋ ದೇವು ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡಾಕಿಲ್ಲಾ? "ವೆಂಕಟೇಶ್ವರಮಾತೈ" ನೀನು ನೋಡಿಲ್ಲಾ?"

ಆಗ ರಾಜಪ್ಪನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ತಾನು "ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಮಹಾತೈ"ಗೆ ಹೋದದ್ದು, ಸಿನಿಮಾ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕೈಮುಗಿದು ಹೊರಗಡೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹುಂಡಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದದ್ದು, "ಓ ಹೌದು ದೇವುಲ್ಲಾ, ಈಗ ಇಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾಗಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ" ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದಿತು.

ಏನೋ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಶುರುವಾದ ಜಗಳ, ಹೊಡೆದಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗಲ್ಲಾ ಹರಡಿ, ದೊಡ್ಡ ಗಲಭೆ ಎದ್ದಿತು. ಕೂಗಾಟ, ಹೊಡೆದಾಟ ಕೈಮೀರಿ ಹೋಗತೊಡಗಿತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಗಲೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 4 ಗಂಟೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಡ್ರೈವರ್ ಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಾಲೀಕರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನಟ ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೋ ಸೋಫಾದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ.

ರಾಜಪ್ಪ ಅಂದು ಮನೆ ತಲುಪಿದಾಗ 7 ಗಂಟೆ. ಮತ್ತೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಆಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟಿದ್ದ. ಕಾಲು ಸೋತು, ಮೈ ತೂರಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಯಾವಾಗ ಕುಸಿದು ಗೇಟಿಗೆ ಒರಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋದನೋ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಜೋರಾಗಿ ಕಾರು ಬ್ರೇಕು ಹಾಕಿದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚಿ, ಎದ್ದು ನಿಂತ ರಾಜಪ್ಪ. ಎದುರುಗಡೆ ನಟನ ಕಾರನ್ನು ನೋಡಿ, ನಡುಗಿಹೋದ.

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟು, ಈಗ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಶೂಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ದಣಿದಿದ್ದ ನತನ ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೇರಿತು. ತಾರಕಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಗುಡುಗಿದ.

"ಏಯ್ ನಿದ್ರೆ ಹೋಡೀತಾ ಇದೀಯಾ ಮುಂಡೇದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಇಟ್ಟೊಂಡಿರೋದು ಇದಕ್ಕೇನಾ...?"

"ಇಲ್ಲ ಸೋಮಿ.... ಇಲ್ಲ....ಇಲ್ಲ.....ಮೈಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಕಿಲ್ಲ.....ಭಯದಿಂದ ಬೆವತ್ತು, ಹೋದ ರಾಜಪ್ಪ.

"ನಂಗೆ ಈ ನೆವ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳೋಕೆ ಟೈಮಿಲ್ಲ, ಎಲ್ರೀ ನಂಬಿಯಾರ್, ಈಗ್ಗೆ ಇವನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ.... ಬಾಕಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿ".

"ಇಲ್ಲ ಸೋಮಿ... ತಪ್ಪಾಯ್ತು.... ನನ್ನ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದಾಕ್ ಬೇಡಿ...." ರಾಜಪ್ಪ ಗೋಗರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಕಾರು ಭರನೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಯಿತು.

ಮಂಕಾಗಿ ಬೆಪ್ಪು ಬಡಿದು ಶಿಲೆಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ರಾಜಪ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮನೆಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದ.

Subhashitas

- M. A. N. Prasad

Sayings and proverbs are popular and common in all languages. In Sanskrit we have "Subhāshita" (सुभाषित). **Subhashitas** are a literary genre of Sanskrit poems. Their message is a maxim, or saying. Subhashita means well-spoken or well said. Subhashitas are short memorable verses consisting of a single stanza. There is no single source of subhashita and it is culled out from various literary sources.

Subhashitas are known for their inherent moral & ethical advice, and worldly wisdom. They guide one towards righteous deeds. The subhashitas deal with various subjects and concisely depict a single theme. Each subhashita is complete in itself. They tell us about the profound truths of life, in a very simple and easy to understand manner. The in-depth observation and understanding of life these works show is very impressive. Based on their themes or contents, Subhashitas can be classified.

Here is an attempt to present a broad translation of selected "Subhāshitas" so that the reader may get a glimpse of this great literary form.

❖ In praise of Subhāshitas:

पृथिव्यां त्रीणि रत्नानि जलं अन्नं सुभाषितं
मूढैः पाषाण खंडेषु रत्नसंज्ञा विधीयते ।

**pRruthIvyAM trINi ratnAni jalaM annaM suBAshitaM
mUDdaiH paShANa KaMDEShu ratna sangnyA vidhIyate I**

Translation:

**Water, food and good words are the only precious gems on this earth
Foolish men aspire for bits of stones, mistaking them to be gems**

सुभाषितैः प्रीतिरनुन्नतिः श्रीया
परार्थनिश्पत्ति पटीयसी कृया ।
गुणेश्चतृप्तिर्गुणवत्सुचादरः
निगूढमेतत्त्वरितं महात्मनाम् ॥

**suBAshitaiH prItiranunnati shrIya
parArthanishpatti paTIyasI kRuya
gunESHvatriptirgunavatsu chadaraH
nigudamEtatcharitam mahAtmAnAM**

Translation:

**Happiness at good words, lack of arrogance despite prosperity, ability and willingness to
help others in need,
Desire to acquire virtues and respect for the virtuous,
These are the secrets of the conduct of great souls.**

❖ Life and worldly affairs:

अनिच्छंतोऽपि विनयं विद्याभ्यासेन बालकाः ।
भेषजेनेव नैरुज्यं प्रापणीयाः प्रयत्नतः ॥

**anichchaMtOpi vinayaM vidyabhyAsEna balakAH I
BEShajEnEva nairujyaM prApaNIyAH prayatnataH II**

Translation:

Though the young may dislike it, we must,
Like giving medicine to cure a disease,
Make efforts to educate them and
Teach them politeness and good conduct

तस्मात् दुःखात्मकं नास्ति न च किञ्चित्सुखात्मकं ।
मनसः परिणामोयं सुखदुःखादि लक्षणः ॥

**tasmAt duHKAtmakaM nAsti na cha kiMchitsuKAtmakaM |
manasaH pariNAmOyaM suKaduHKAdi lakShanaH II**

Translation:

**There is no sorrow-causing or happiness-causing object,
Happiness and sorrow are based on one's state of mind.**

❖ **People - Good and bad:**

आदि मध्य निदनेषु सौख्यं सज्जने भवति मैत्रे जने ।
छेद ताडनतिघर्ष तापनैर्नान्यभावमुपयाति काञ्चन ॥

**Adi madhya nidanEShu sauhRudau sajjanE Bavati maitarE janE |
ChEda tADanatiGarSha tApanairnAnyabAvamupayAti kAMchanaM II**

Translation:

**Good men remain unchanged in their friendship, beginning to the end,
Just as gold remains unchanged whether heated, hammered or cut.**

अमितगुणो ऽपि पदार्थो दोषेणैकेन निन्दितो भवति ।
निखिलरसायनराजो दोषेणैकेन लशुन इव ॥

**amitagunOpi padArthO dOShENaikEna niMditO Bavati |
niKilarasAyanarAjO doShENaikEna lashuna iva II**

Translation:

**Despite many good qualities, a single flaw gets the substance a bad name,
Just as in the case of garlic, which is a king among medicinal plants.**

दुर्जनः परिहर्तव्यो विद्यालंकृतोऽपि सन् ।
मणिना भूषितः सर्पः किमसौ न भयंकरः ॥

**durjanaH parihartavyO vidyAlamkRutOpi san |
maNinA BUSHitaH sarpaH kimasau na BayaMkaraH II**

Translation:

**We must shun evil men even if they display learning;
Does display of gem on its hood make a serpent less dreadful?**

सुजनो न याति वैरं परहितबुद्धिर्विनाशकालेऽपि ।
छेदेऽपि चंदनतरुः सुरभयति मुखं कुठारस्य ॥

**sujanO na yAti vairaM parahitabuddhirvinAshakAIĀEpi I
ChEdEĀpichaMdanataruH suraBayati muKaM kuThArasya II**

Translation:

**A good person always wishes good for others, and
Does not carry enmity even when he is being destroyed;
Like the sandal wood tree that smears the blade of the axe
With its fragrant scent, even while it is being chopped.**

तृणानि नोन्मूलयति प्रभंजनो
मृदूनि नीचैः प्रणतानि सर्वतः ।
समच्छित्तानेव तरून् प्रभादते
महान् महत्येव करोति विक्रमम् ॥

**tRuNA ni nOnmUlayati praBaMjanO
mRudUni nIchchaiH praNatAni sravataH |
samaCchitAnEva tarUn praBA datE
mahAn mahatyEva karOti vikramam II**

Translation:

**The hurricane does not uproot the soft and ever bowing grass,
But it uproots well grown huge trees;
The great ones display their strengths with the great only.**

❖ **Learning and Scholarship:**

विद्या ददाति विनयं विनयाद्यातिपात्रतां ।
पात्रत्वाद्धनमाप्नोति धनाद्धर्मं ततः सुखम् ॥

**vidyA dadAti vinayaM vinayAdyAtipAtratAM I
pAtratvAddhanamApnOti dhanAddharmaM tataH suKam y**

Translation:

**Learning gives you politeness, politeness makes you eligible,
Eligibility provides you earning, leading to your uprightness and happiness.**

विद्वत्त्वं च नृपत्वं च नैवतुल्यं कदाचन ।
स्वदेशे पूज्यते राजा विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ॥

**vidvatvaM cha nRupatvaM cha naivatulyaM kadAchana I
swadEshE pUjyatE rAjA vidwAn sarvatra pUjyatE y**

Translation:

**Never compare scholarship with royalty,
A king is revered only in his country, where as
A scholar is revered everywhere.**

ALPHABETS OR VARNAMALA

Balalaji Vishwanathan

The English People, like the Europeans took the Alphabets from the Romans (Latin) who ruled Europe. The Romans took it from the Greeks. The Greeks took it from the Phoenicians. The Phoenicians from the north genetic scripts including Aramaic. The Phoenicians kept the Head of the Ox called Aleph as their first symbol. The second letter BET means a house. Does it not sound similar to VEET? The third sound GIMEL was a Camel. No one knows why they ordered them this way, but these could be the most important possessions in their life.

The Greeks changes these Sounds:

ALEPH – ALPH

BET – BEETA

GIMEL – GAMMA

And finally when it ended in English it just became A, B, C and called them ALPHABET S

The Indian VARNAMALA on the other hand is arranged on the movements of lip opening Tongue Movement and Pushing of air from the throat.

All these sounds which can be produced without the lips touching each other, but shaped from straight opening to a OVAL are called SWARA or OWELS. Those which use both the lips and tongue, beginning from the lower tooth towards the back of the throat are called VYANJANA or Consonants.

The ancient Indians recognised sound as a Science which was needed for Human Communication and put it in a logical and Scientific way. This alone demonstrates how every thought and action in India was based on Science. The same goes for Country and writing Numbers. What is today called English numerals are actually Indian Numerals. They are designed for immediate Recognition. Each number is designated with number of Angles.

- 1 has only one Angle
- 2 has two Angles
- 3 has three Angles
- 4 has four Angles
- 5 has five Angles
- 6 has six Angles
- 7 has seven Angles
- 8 has eight Angles
- 9 has nine Angles
- 0 has no Angles

0 is not a number as it does not have any value.

If you write 100, pls do not say 1,0,0 because anything after a number cannot be ZERO it will have a definite value. Pl. Say HUNDRED, THOUSAND, LAKH etc.

Be Scientific like your Taata

Why does India use 220 volts when the USA uses 110 volts?

These days, we are hearing in the news many children and adults electrocuted due to electrical wires unattended and hanging. Why is such utter disaster cannot be mitigated by reducing the voltage from the hazardous 220 volt to 110 volts?

we need to get over this colonial hangover by understanding, how did we inherit this voltage.

Like most things in the US, the 110V AC is the result of a supercharged political clash and an ugly compromise.

US has always had a pair of highly electric innovators who fought to make their creation the standard [Edison vs Tesla, Jobs vs Gates, Wright vs Curtiss, Hearst vs Pulitzer, Colt vs Wesson].

Tesla promoted the Alternating Current and he was backed by Westinghouse. Edison promoted the Direct Current and he was the powerhouse behind the company that later became GE [after kicking out Edison & his name]. Edison delivered power at 110 V as the early use was primarily illumination that didn't require a lot of power.

Edison created a number of high pitched drama to prove that Tesla's AC was dangerous. He got the society really scared of high voltage AC. Eventually there was a compromise where the US system adopted the Tesla's Alternating Current but with Edison's Voltage [110V].

In the meanwhile, the Germans had little of that melodrama and none of the breakneck competition & compromise. With a monopoly over electricity production they objectively chose a much better standard, delivering Alternating Current at the more efficient 220V. The German standard became the European standard and eventually the world standard. India follows the standard just like the rest of the world.

In the meanwhile, countries that are connected to the United States [most of the Americas other than Brazil are stuck with Edison's 110V. The advantage 220 volts is, Transmission losses over long distances are less, but at the same time health hazards are also imminent. If a transmission tower is near house and if you stay at the same height, your mental capabilities over the years will be impacted.

It is time for India to reconsider the usage of 220 volts and shift to a lower AC Power Transmission

WHICH WAY DO WE GO IN SCIENTIFIC RESEARCH

- **By a concerned Citizen**

In 2022 when we are completing 75 years of independence, we need to ask ourselves as to what we have achieved during this time. Any nation can continue to thrive on discovering new ways of living, and understanding Nature, so that our lives are happier and easier.

Ancient Indians did very well by discovering many things in both Physics and Meta Physics. Discoveries in Astro physics, Geology, Architecture, Mathematics, were far ahead of any other civilizations. But after being subjected to repeated foreign conquests, we lagged behind in our pursuit of science and Technology. We were also brainwashed to think that it is only in Europe, science started its journey.

Let us look back in the past 150 years. After the end of Crimean war. Internal combustion Engine was hailed as the greatest invention, be it coal, or Petroleum, increased efforts were made to drill more holes into subterranean shell to get more of this fuel. We now know that this was not a great invention but a disaster, to hasten the end of the Earth as we knew her.

Our efforts were more directed to find more poisons, which would exterminate other Life forms, which we considered as undesirable. Pesticides, DDT, have actually harmed humans more than the insects and bacteria, as these life forms knew how to mutate, to encounter these poisons.

Many Medicines which were hailed as answers to diseases actually caused more diseases. Thalamide, Penicillin are among such ill thought of inventions.

Humans are the only species which can sense colours. Thinking colours add to more beauty, our scientists went on creating more Dyes which have caused more harm than good. Beauty business which earns millions has wither caused cancer, blindness, or affected immunity among the population. Natural dyes which were promoted and sustained in India, were viewed with disdain and harmful chemicals which were really poisonous, were promoted by the Germans. who are considered as more intelligent community

To store energy, poisonous chemicals were used in storage batteries, which on termination became impossible to dispose of.

Plastics, which were hailed as answers to many issues, have become now an issue which has no answer. Our oceans and the Life forms which are dependent on water will face extermination.

What we have failed to understand in Western science is, how we Humans can live in harmony with nature. We cannot exterminate, flies, bacteria, viruses, fungus. We need to learn to live away from them, so that we need not harm them or they harm us.

Our ancestors in India, taught us how when we sit for our meals, we surround our plate by a ring of water, and keep a small portion of the food for the other life forms to eat. When we sleep, we put our beds a foot away from the walls of the house, so that any creature creeping along has a clear way for passage, without coming on to our Bed. The Principal they taught us is **LIVE AND LET LIVE.**

All our scientific research should be towards that end, in particular in Chemistry and Engineering.

In doing any work, it requires some energy true. But do all such work processes require in the emission of Heat, and Carbon dioxide? Why cannot we discover work processes which absorb heat rather than release heat? It sounds irrational for any western educated person. Let us look at plants. They prepare food for all of us living beings on this planet. They take Solar heat/radiation, water and

Carbon dioxide, and prepare all our food needs. In this process they absorb heat, give shelter and release carbon dioxide. Why cannot we imitate this Plant Methodology in all our processes? Bio chemists and Bio Physicists should start their research work in this direction. then our planet will be cool, more oxygen emitted and carbon dioxide absorbed in all our work processes

But unfortunately, where are the Scientists? Indian Young are enthralled by computer Science and Artificial Intelligence. They have outsourced their own Intelligence.

The future in India appears very Dark

ಶ್ರೀ ಸ್ವರ್ಣ ಗೌರಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿ ಮಹೋತ್ಸವ

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯಾಭ್ಯುದಯ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ 1937 ರ ಶ್ರೀ ಶುಭಕೃತ್ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ತೃತೀಯ ಬುಧವಾರ 30.08.2022 ರಂದು ಶ್ರೀ ಸ್ವರ್ಣ ಗೌರಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಚತುರ್ಥಿ ಗುರುವಾರ 31.08.2022 ರಂದು ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿಯನ್ನೂ ಆವಾಹಿಸಿ, ಅಷ್ಟಮಿ ಭಾನುವಾರ ದಿನಾಂಕ 04.09.2022 ರವರೆಗೆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ನಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದಿನಾಂಕ 04.09.2022ನೇ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9.00 ರಿಂದ ಸಕಲ ಪೂಜಾದಿ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮಹಾ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ನಂತರ ಗೌರಿ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ದಾದರ್ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಲಾಗುವುದು. ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಉದಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಭಗವತ್ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ. ಸೇವಾರ್ಥ ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರು, ಜನ್ಮ ನಕ್ಷತ್ರ, ಗೋತ್ರ, ಪೂಜೆ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದ ದಿನಾಂಕ ಬರೆದು ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ದಿನಾಂಕ 29.08.2022 ರೊಳಗೆ ತಲುಪಿಸಿರಿ ಅಥವಾ email ಮಾಡಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹಾಗೂ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು

ವಿ.ಸೂ.

1. ಸೇವಾರ್ಥ ನಡೆಸಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು 251/- ರೂ. ಗಳ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು (ನಗದು/ಚೆಕ್) ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಸ್ವತಃ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ನಿನ ಕಛೇರಿಗೆ ಬಂದು ನೀಡಬಹುದು.
2. ಗೌರಿ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಬಯಸುವ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ದಿನಾಂಕ 29.08.2022 ರೊಳಗೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿಕೆ.
3. ಪೂಜೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಪ್ರತಿ ಸಂಜೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಸದಸ್ಯರು ರೂ. 3000/- ವನ್ನು ದೇಣಿಗೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ.

72nd Year of Shri Swarna Gauri and Shri Mahaganapathi Pooja

In keeping with its glorious tradition, your Association is conducting **Shri Swarna Gauri and Shri Mahaganapathi Pooja** this year also, with all pomp and gaiety from **30th August 2022 to 04th September 2022**. This event will be marked by the traditional pooja every morning and cultural programmes followed by traditional pooja in the evenings. The Visarjana will be on 04th September 2022. A detailed programme will be mailed to you in due course. Those desirous of giving "Sevartha" Rs. 251/- or more may please send their cheque to the Mysore Association office, stating the preferred date for pooja along with your name, gotra and nakshatra.

Sir Jagdish Chandra Bose

Today's science students are imprisoning themselves in the pigeon holes of " Physics, Chemistry, Biology, Computer science" Science has NO BARRIERS. It is a seamless Ocean of Knowledge. Sir Jagdish Chandra Bose was a scientist who researched on many fields of Science. His only pursuit was to unravel Mysteries of the Universe.

Sir Jagdish Chandra Bose is one of the most prominent first Indian scientists who proved by experimentation that both animals and plants share much in common. He demonstrated that plants are also sensitive to heat, cold, light, noise and various other external stimuli. Bose contrived a very sophisticated instrument called the crescograph, which could record and observe plants minute responses to external stimulants. It was capable of magnifying the motion of plant tissues to about 10,000 times of their actual size and, in doing so, found many similarities between plants and other living organisms. Jagdish Chandra Bose was born on 30 November, 1858 at Mymensingh, now in Bangladesh. He was raised in a home committed to pure Indian traditions and culture. He received his elementary education from a vernacular school, because his father believed that Bose should learn his own mother tongue, Bengali, before studying a foreign language like English.

Later he attended St. Xavier's School at Kolkata and passed the Entrance Examination for Calcutta University.

Bose attended the University of Cambridge studying natural sciences after graduating with a physics degree from Calcutta University. He returned to India in 1884 after completing his B.Sc. degree from Cambridge University and was appointed professor of physical science at Presidency College, Calcutta (now Kolkata).

In 1917 Bose left his professorship and established the Bose Institute at Calcutta which was initially devoted principally to the study of plants. He was its director for twenty years until his death.

Bose Institute is Asia's first modern research centre devoted to interdisciplinary research and bears a century old tradition of research excellence. As outlined below, the scientific contributions of Acharya J.C. Bose in both physical and biological sciences are colossal. Even the most eminent of scientists would find it hard to match his strides, spanning various disciplines. Remarkably, these were realised under the colonial yoke amidst severe constraints and well-documented instances of racism.

Bose's Galena detector was the first semiconductor device and photovoltaic cell, whose significance was not missed by Walter Brattain, Nobel laureate in physics [1]. Sir Neville Mott, another Nobel laureate, noted ... "J.C. Bose was at least 60 years ahead of his time" and "In fact, he had anticipated the existence of P-type and N-type semiconductors" [2]. He also designed the earliest waveguide and Horn Antenna, an integral part of present day microwave engineering and astronomy.

Sir J.C. Bose demonstrating his wireless millimetre wave (microwave) experiments at the Royal Institution, London in January 1897. This predates the wireless experiments at Salisbury Plain [3, 4] in May 1897 by Marconi, to whom the Nobel prize was however awarded.

He was the first Asian to be awarded a US patent (No. 755840) in 1904. Bose and the legendary mathematician Ramanujam were also the first Asian fellows of the Royal Society, London as well as those of Vienna and Finland. Bose has been recognised by IEEE as a father of radio and wireless communication. His work was also commemorated by IEEE as the oldest "milestone

achievement” from Asia. He was a member from Asia on the International Committee on Intellectual Cooperation of the League of Nations along with Einstein, Curie and Millikan. The Indian Botanic Garden at Shibpur was renamed in his honour in 2009. A crater on the moon is named after him. The Prime sub-atomic particle BOSON is also named in Honour of him.

Besides being a physicist par excellence, another remarkable contribution of J. C. Bose was that he was the first in the world to initiate interdisciplinary research by probing plants from the vantage point of physics - an integrated biophysical view of life that is in vogue. His studies on coherer led to the discovery of the common nature of the electric response to external stimuli by both living and inanimate objects. He pioneered the understanding of electrical and mechanical responses to stimulation, the transmission of excitation in plant and animal tissues and in vision and memory. Many of these experiments were possible because of his design and fabrication of novel instruments like crescograph, photosynthetic bubbler, soshnugraph etc. All of these were made in India and some at Bose Institute. Two of his famous books are “Response in the Living and Non-Living” (1902) and “The Nervous Mechanism of Plants” (1926). The latter book was dedicated to his friend the great poet and Asia's first Nobel laureate, Rabindranath Tagore. Tagore's great admiration of Bose reflects in his poems.

Lavish appreciations of his work by contemporary giants like Lord Kelvin, Sir William Ramsay, Sir George Stokes, Aldous Huxley, Alfred Cornu (President of the French Academy of Sciences, Paris) and Lord Lister (President of the Royal Society, London) are well recorded.

He is also considered the father of Bengali science fiction.

On his 158th birthday, coinciding with the centenary of Bose Institute; his timeless legacy was honoured in a doodle by the popular search engine, Google.

1902 - 1907: He continued efforts to devise inorganic models of the biophysical phenomena underlying electrical and mechanical responses to stimulation, the transmission of excitation in plant and animal tissues and of vision and memory.

1907 - 1933: During this period he devoted himself mainly to the study of response phenomena in

plants, the complexity of whose responses lies intermediate between those of inorganic matter and animals. Inspired by lofty nationalistic ideals, on 30th November 1917, he founded the Bose Institute in Calcutta. On this occasion, he delivered his famous address “The voice of life” and dedicated the institute to the service of the nation. Swami Vivekananda, Sister Nivedita (whose influence is reflected in the institute's emblem of vajra), Sara Chapman Bull (whose generous philanthropy was significant in setting up of the Institute) and Rabindranath Tagore were among those who inspired and supported J. C. Bose in his endeavours. At the institute, he continued efforts to devise inorganic models of the biophysical phenomena underlying electrical and mechanical responses to stimulation, the transmission of excitation in plant and animal tissues and of vision and memory.

WE NEED TO ENTHUSE OUR YOUNGSTERS TO FOLLOW THE PATH OF SCIENCE, SO THAT INDIA ONCE AGAIN RISES TO THE TOP OF THE WORLD

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ - ಮುಂಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಸಮಯ	ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ	ಭಾಗವಹಿಸುವ ಕಲಾವಿದರು	ಸ್ಥಳ
ಭಾನುವಾರ 14.08.2022 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.30	ವಿಚಾರ ಸಂಕರಣ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳ ಉಳಿವು-ಬೆಳೆವು	ಮುಂಬಯಿ ನಾಟಕರಂಗದ ಹಿರಿಯ ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರು ರಂಗಕರ್ಮಿಗಳು, ಆಸಕ್ತರು	ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಡಿ ಸಭಾಗೃಹ
ಸೋಮವಾರ 15.08.2022 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9.30 ರಿಂದ	75ನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು 	ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸದಸ್ಯರು	ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಖ್ಯ ಸಭಾಂಗಣ
ಭಾನುವಾರ 21.08.2022 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9.30	ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು	ಯುವ ಜನರಿಗಾಗಿ	ತಳಮಹಡಿ
ಭಾನುವಾರ 28.08.2022 ಸಂಜೆ 5.30	"ಕೈಲಾಸಂ ಸ್ಮರಣೆ" ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಂಗವಾಗಿ "ಅವಳ ಕಾಗದ" ಏಕಪಾತ್ರ ನಾಟಕ	ಶ್ರೀಮತಿ ಅಹಲ್ಯಾ ಬಲ್ಲಾಳ್ ಅವರಿಂದ	ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಖ್ಯ ಸಭಾಂಗಣ
ಮಂಗಳವಾರ 30.08.2022 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9.00	ಸ್ವರ್ಣಗೌರಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ 	ಸದಸ್ಯರಿಂದ	ತಳಮಹಡಿ
ಬುಧವಾರ 31.08.2022 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9.00	ವಿನಾಯಕ ಚತುರ್ಥಿ ಗಣೇಶ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ 	ಸದಸ್ಯರಿಂದ	ತಳಮಹಡಿ
ಗುರುವಾರ 01.09.2022 ಸಂಜೆ 6.00	ಭಜನೆ		ತಳಮಹಡಿ
ಶುಕ್ರವಾರ 02.09.2022 ಸಂಜೆ 6.00	ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರಿಶಿನ ಕುಕುಮ ಮತ್ತು ಭಜನೆ		ತಳಮಹಡಿ
ಶನಿವಾರ 03.09.2022 ಸಂಜೆ 6.00	ಭಜನೆ	BSKB ಮಹಿಳಾ ತಂಡದವರಿಂದ	ತಳಮಹಡಿ
ರವಿವಾರ 04.09.2022 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9.00	ಗೌರಿ ಗಣೇಶ ವಿಸರ್ಜನೆ ಪೂಜೆ - ಪ್ರಸಾದ ವಿನಿಯೋಗ		ತಳಮಹಡಿ
ಶನಿವಾರ 10.09.2022 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.00	ಚಿತ್ರಕಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆ 	ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ	ತಳಮಹಡಿ